

Bemærkninger til lovforslaget

Ved lovforslaget foreslås en ophævelse af fradragsretten for tab ved indeksregulering af gæld, som påhviler banker, sparekasser, vekselere og andre skattepligtige, der som et normalt led i deres almindelige virksomhed anbringer formuemidler i værdipapirer og fordringer.

Lovforslagets regler tilsigter at afskaffe visse former for manglende symmetri i den gældende praksis for skattemæssig behandling af indekstillaæg, således at et pengeinstitut ikke kan få fradrag for indeksoptagning af f.eks. obligationer udstedt af pengeinstituttet, når almindelige købere af disse obligationer ikke vil blive beskattet af indekstillaægget.

1. Ved indeksslån forstås almindeligvis fordringer, hvor hovedstol eller restgæld og normalt også rente og eventuelt afdrag løbende justeres i takt med udviklingen i et aftalt indeks for prisudviklingen eller lignende.

Den offentlige debat har i en årrække beskæftiget sig med tanken om at indføre indeksslån navnlig med henblik på den mere langfristede finansiering f.eks. af boligbyggeriet. Imidlertid kan problemerne ved denne låneform næppe anses for endelig afklaret på nuværende tidspunkt, og indeksslån har hidtil kun haft en meget begrænset udbredelse på det danske kapitalmarked.

Blandt de senere betænkninger m.v. om indeksslån kan nævnes betænkning 732/75, betænkning 779/76 og en redegørelse om indekssfinansiering af boligbyggeri fra en arbejdsgruppe under boligministeriet i maj 1980.

Indeksslåneformen som led i boligfinansiering undersøges for tiden i et udvalg under boligministeriet, og den skattemæssige behandling af indeksslån vil formentlig blive inddraget i arbejdet i det udvalg om rentebeskatningen, der er nedsat under ministeriet for skatter og afgifter med forhenværende finansminister Thorkil Kristensen som formand.

2. I den gældende skattelovgivning er der ikke regler, der udtrykkeligt regulerer den skattemæssige behandling af indeksslån.

I praksis antages det som udgangspunkt, at indekstillaæg til renten af et indeksslån skattemæssigt behandles som rente, dvs. fratrækkes ved låntagerens indkomstopgørelse og medregnes ved långivers indkomstopgørelse. *Indeksregulering af hovedstol eller restgæld* antages derimod ikke at skulle medregnes ved indkomstopgørelsen hverken for långiver eller låntager, bortset fra tilfælde, der omfattes af reglerne om spekulation eller næring m.v.

Denne praksis for den skattemæssige behandling af indeksregulering af hovedstol eller restgæld er hovedsagelig baseret på praksis for behandlingen af kursgevinst og -tab. Anvendelsen af denne praksis også på aftalte indeksreguleringer giver som nævnt anledning til betydelig usikkerhed, og ved reglernes anvendelse på indeksslån må det nok forudsættes, at aftalen om indeksslånet er indgået mellem uafhængige parter, og at lånet har en vis ikke for kort løbetid.

3. Den nævnte praksis for beskatning af indeksslån kan som ovenfor nævnt indebære en manglende symmetri, der medfører at den samme ydelse på det samme lån behandles skattemæssigt forskelligt hos låntager og långiver: Hvis låntager omfattes af reglen i ligningslovens § 4, vil denne have fradragsret for eventuelt kurstab og for eventuel indeksoptagning af gælden, medens långiver, såfremt han ikke omfattes af reglerne om spekulation eller næring m.v., ikke beskattes af den tilsvarende indtægt.

Denne manglende symmetri er for så vidt en del af det mere omfattende problem om den skattemæssige behandling af renter, kursgevinster og -tab og eventuelle andre ydelser eller betingelser, der indgår i vilkårene for finansielle fordringer. Disse problemer overvejes som nævnt i det ovenfor omtalte udvalg om rentebeskatningen.

4. Det foreliggende lovforslag må ses i sammenhæng med de undersøgelser, der som nævnt er